

איך להיות

הורים מצליחים?

מאת יואב ברנזון | כל הזכויות שמורות ליואב ברנזון

חלק ראשון: מהי "חזית הורית"?

זוגיות היא עבודת צוות

זוגיות היא עבודת צוות – שום דבר אחר. זוג שאינו יודע לעבוד בצוות אינו זוג אלא הימצאות אקראית של שני אינדיבידואלים. כל **משפחה** מצליחה מתחילה מעבודת צוות של הגבר ושל האישה. זוגות רבים אינם יודעים מהי עבודת צוות, הם אינם מודעים לחשיבות שלה והם

אינם יודעים כיצד ליצור אותה ולטפח אותה. עבודת צוות דורשת מיומנות, השקעה יומיומית, מודעות גבוהה והקפדה שיטתית. **הורים** מצליחים יודעים לעבוד בצוות – יש להם תשתית זוגית טובה דרך עבודת צוות אפקטיבית ועמוקה, ולכן הם גם קוצרים את הפירות וה**משפחה** והילדים שלהם מתפקדים היטב ובצורה מעולה.

בלי עבודת צוות אין סיכוי להורות מצליחה

מי שחושב שניתן ל"דלג" על עבודת הצוות ועדיין ליצור הורות טובה ומשפחה מאושרת – פשוט טועה. הטעות הגדולה ביותר של **הורים** – היא להיכנס לשלב ה**הורות** לפני בכלל שיש להם מושג על עצמם, על הזוגיות, על אחריות ועל סדר ומשמעת. **הורים** נכנסים לתפקיד ה**הורים** ללא שום הכשרה, ידע, הכנה מוקדמת או למידת הכנה משמעותית. רוב ה**הורים** עושים טעויות חמורות "תוך כדי" הדרך, וכתוצאה מכך הם משלמים מחירים אדירים לאחר מכן – מצד בני הזוג שלהם, מצד הילדים שלהם, מצד החברה, מצד ה**הורים** ומצד החברים שלהם. חשוב להבין, שאדם שנכנס לתפקיד ה**הורות** ללא הכנה מוקדמת – פשוט כורה לעצמו את הבור השחור והאיום ביותר בחייו. כישלון משפחתי

מוביל לכישלון זוגי, לגירושין, לנידוי חברתי, להפסדים כלכליים ובעיקר – למחיר רגשי נורא ולנפילה חדה של הביטחון העצמי. נשים וגברים שמוצאים את עצמם אחרי מספר שנות נישואים וילדים גרושים – חווים לא רק את הבדידות, את הקריעה מהילדים, את התווית החברתית השלילית, אלא יותר מכך הם חווים נפילה אישית, תחושת החמצה או כישלון, התמודדות יומיומית עם הכאב ותסכול תמידי מ"הבלגן" שהם הותירו אחריהם בצורה של **משפחה** מפורקת, ילדים מבולבלים וכועסים בעלי קשיים בהתנהגות, מאבקים עם בני הזוג, ריבים, מצוקות כלכליות שאינן נגמרות ותחושת צער ואובדן כללית עמוקה שאינה נרפאת לעולם.

כיצד עובדים בצוות?

אם ברצונכם להימנע מתסריט האימה הזה, אם ברצונכם לוודא מראש שאתם תהיו שונים ושאתם תצליחו היכן שכה רבים נכשלו, אם ברצונכם להפוך ל**הורים** מצליחים כבר עכשיו – עליכם להתחיל מעבודת צוות. וזכרו, הבסיס לכל הצלחה **הורית** וזוגית מתחיל מהבנה מעמיקה של עולם ה**משפחה** ושל עבודת הצוות. אז מהי בעצם עבודת צוות? עבודת צוות היא עבודה שכל כולה למען מטרה מוגדרת. הטריק בעבודת צוות הוא לשים את המטרה לפני האנשים,

ולתת לה עדיפות עליונה. למשל, אם אתם רוצים לקחת את הילדים לים ולעשות איתם כייף – המטרה הזו חשובה מכל דבר אחר, ואתם לא תניחו לשום דבר לפגוע במטרה הזו. **הורים** רבים אינם מגיעים לים, כי בדרך הם רבים, מתעצבנים וחוזרים הבית, או שהם עושים פרצופים ומחריבים את השמחה לבני הזוג וילידים. חשוב שתבינו, **הורות** היא עבודה – בדיוק כמו כל עבודה אחרת. הסיבה שאתם מצליחים לשרוד במקום העבודה שלכם היא בגלל שאתם מתאמצים, בגלל שאתם מחייכים בבוקר, בגלל שאתם מקפידים לא לאבד את העשתונות מתי שבא לכם, כי יש לכם סנקציה והיא פיטורין, משום שאתם מבינים שאין לכם בררה אחרת, משום שאתם מחויבים למטרה שלכם והיא המשכורת החודשית וההישרדות שלכם. אותו הדבר בזוגיות – זוגיות היא עבודה ועבודת הצוות היא למעשה זוגיות. כ **הורים**, אתם לא יכולים לעשות מה שבא לכם. כ **הורים** – אתם נמצאים בתפקיד, בעבודה, אתם נמצאים במאמץ תמידי להשיג מטרת מוגדרת עבור הילדים שלכם. אם החלטתם ללכת עם הילדים לים, אתם תעשו הכל כדי לממש את המטרה הזו, ואתם לא תניחו לשום דבר קטן להפריע לכם בדרך. אם היו בעיות בדרך ביניכם – אתם תפתרו אותם אחר כך, בדיוק כפי שאם היו לכם בעיות עם לקוח אתם לא תפתרו אותם לידו אלא ביניכם אחרי שהוא ילך.

גיבוש חזית הורית

חזית הורית היא הבסיס או האמנה של עבודת הצוות. גבר ואישה שמתחתנים ומביאים ילדים מתחייבים לאמנה מסוימת המגדירה את החיים המשותפים שלהם, את הערכים, את המטרות, את החוקה העליונה שאליה הם כפופים וחייבים לציית. ללא הגדרה כזאת – החזית ה הורית אינה קיימת, וללא חזית הורית אתם אבודים הן כזוג והן כ הורים. כיצד יוצרים חזית הורית? חזית הורית נוצרת ומתחזקת בשני רבדים מקבילים. רובד אחד הוא הסכמה מוקדמת. הרובד השני הוא שיתוף פעולה תוך כדי החיים. בדיוק כמו חוקה למדינה. חוקה נוצרת באקט חד-פעמי הצהרתי אבל היא משתנה מעט ומתוקנת לאורך שנים על גבי שנים של חיים משותפים של העם. לאמריקה יש חוקה של 200 שנים. בבסיס היא לא השתנתה. אבל יש המון תיקונים שנעשו בה עם השנים ונוספו לה, כדי להתאים אותה לנסיבות המשתנות ולשינויים שקרו בעם, בעולם וביקום.

הסכמה על מוקדמת על עקרונות

הצלחה הורית מתחילה משיחות בין אמא לאבא על המטרות המשותפות שלהם. השיחות המשותפות הללו הופכות למסמך של עקרונות שאותו אתם יכולים לכתוב לעצמכם בנקודות, והוא הופך לתנ"ך שלכם, ל"חוקי הבית" שלכם. למשל, את הכלים תמיד שוטפים לפני השינה כדי שלא יהיו נמלים בבוקר בכיור. למשל, את הקניות עושים בצורה מרוכזת פעם בשבוע כי זה יעיל יותר. למשל, את המיטות מסדרים על הבוקר, כדי שהבית יהי מאורגן ויפה כשחוזרים מהעבודה. למשל, הבית מעניק לילדים שלוש ארוחות קבועות ביום כי זה התפריט המומלץ והבריא ביותר לילדים. הילדים הולכים לישון בשעה 8 בערב, כי זה הרגל בריא ללכת לישון עם רדת החשיכה בהתאם לטבע ולקום מוקדם עם הזריחה. מסמך העקרונות הזה חייב להיות מקיף וברור, מנוסח ומוסכם. ניתן לקיים עליו שיחות, ניתן לנהל עליו משא ומתן, אולם לאחר שהוא נחתם הוא הפוך לחוקי בית קשיחים שאינם ניתנים לשינוי, הם מוסכמים ומתואמים בכל מצב ובכל תנאי, וגם אם מתחשק לכם "להתפוצץ" ולהתעצבן בגלל שבן הזוג שלכם פגע בכם – אתם אינכם מפירים לעולם את חוקי הבית שעליהם הסכמתם כי הם הבסיס לחיים שלכם, בדיוק כפי שאינכם אומרים בפרצוף לבוס שלכם מה אתם חושבים עליו וגורמים לו לפטר אתכם בלי פיצויי

פיטורים. יש לכם אחריות, יש לכם תפקיד ואתם לא בקייטנה. זה חלק בלתי נפרד מהתפקיד ההורי – להיות אחראי ולשמור על חוקי הבית.

שיתוף פעולה תוך כדי החיים

במקביל לחוקי הבית – החיים מזמנים לנו תמיד מצבים בלתי צפויים שצריך ללבן אותם, להבין אותם ולהוסיף אותם למצבור הידע שלנו על החיים. כשאתם נתקלים יחד במצב חדש שאינו כלול בחוקי הבית – אתם מנסים להתמודד עימו כמיטב יכולתכם בפעם הראשונה – מבלי לריב או להתעצבן. זה לא משנה מה אתם עושים באותו מצב, כי אתם יודעים שאחרי שהמשבר יעבור – אתם תשבו יחד, תדברו, תחליטו על חוק משותף ומוסכם נוסף שיש לצרף לרשימת חוקי הבית, ואתם רגועים ובטוחים שבפעם הבאה התפקוד שלכם יהיה מצוין ושלא יתעוררו בעניין הזה בעיות מיותרות. בדיוק כפי שהצבא עושה תחקיר על מחדל צבאי או על מפלה צבאית – כך גם אתם כ **הורים** אחראיים ומצליחים צריכים ללבן אירועים שלא הצליחו או שהובילו לחילוקי דעות ולסכסוך, לנסות להבין מה הפיתרון הטוב ביותר, להסכים על עקרון או כלל בנושא, לאמץ אותו כחלק בלתי נפרד מחוקי הבית ומאז ומאותו

רגע ליישם אותו ולהפיק את הלקח. אם תפעלו כמו הצבא ותבצעו תחקירים יעילים וזריזים שיובילו למסקנות ברורות וחדות – אתם תגלו מהר מאוד שאתם פותרים בקלות וביעילות בעיות רבות, עד כדי כך שתגיעו למצב שבו כמעט שאין לכם שום בעיות, כי הכל נפתר ומתואם ביניכם.

החזית ההורית

היא חלון הראווה שלכם כהורים

זכרו, החזית ה**הורית** היא חלון הראווה שלכם כ**הורים**. כל העולם מתבונן בכם. דבר ראשון, אתם מסתכלים על חלון הראווה שלכם, ואם הוא אינו מצוחצח ומבריק אתם נעצבים ומתוסכלים מכך מאוד. הדבר משפיע על מצב הרוח שלכם, על מידת האהבה שלכם לעצמכם, לזוגיות שלכם ולילדים שלכם. כמובן שזה משפיע גם על התפקוד שלכם בחיים בכלל, במקום העבודה ועם אנשים. ובסופו של דבר זה עובר ומשפיע על הילדים שלכם, שסופגים הכל ומפנימים את כל מה שקורה סביבם ללא שום בקרה או מנגנון מסנן.

חזית הורית טובה ומגובשת

תפתור לכם 80% מבעיות התפקוד בבית

חזית הורית היא מנגנון מוסכם שאומר דבר פשוט: אני ואת צוות. לצוות יש חוקים. החוקים חשובים יותר ממני או ממך כפרטים. המטרה שלנו היא לשמר את החוקים כדי לשרת את המטרות הגדולות של ה **משפחה** שלנו ושל הזוגיות שלנו. אם נהיה מחויבים לחוקי הבית, לחזית ה **הורית** המשותפת – כולנו נרוויח. אני ארוויח את השקט והאושר שלי. את תרוויח את הביטחון והשלווה שלך. הילדים ירוויחו את השקט והשמחה שלהם. וכולנו כ **משפחה** נהיה מאושרים. זכרו, 80% מהבעיות בבית נובעות מהעדר חזית ה **הורית**. ברגע שאתם פותרים את 80% הראשונים – 20% הנותרים נראים שוליים וזניחים.

חזית הורית תשפר את הישגי הילדים ותוביל אותם לשקט, ליציבות ולהנאה

שלא יהיו לכם שום ספקות – חזית הורית היא הדרך היחידה באמת לשפר את הישגי הילדים ואת רווחתם. **משפחה** שהחזית ה **הורית** שלה היא מפוררות או מעורערת היא **משפחה** שבה הילדים מעורערים

ומפוררים מבפנים, כי הילדים הם שיקוף של ה **הורים** ושל הדרך שבה הם פועלים ומתנהגים. ברגע שאתם יוצרים ביניכם שיטה שמביאה לשקט, להסכמות, לוודאות ולביטחון – גם הילדים נהנים ממנה. היא "נדבקת" גם בהם ואז הם מתחילים לשגשג, להיות מאושרים, להצליח בלימודים, עם החברים ובבית.

בכל פעם שאתם פוגעים בחזית ההורית

–

אתם פוגעים בילדים שלכם

רוב ה הורים פוגעים בבני הזוג שלהם כמעשה של שגרה. הם חושבים שהדבר אינו נוגע לילדים שלהם, **למשפחה** שלהם או לעצמם. אבל הם אינם מבינים שבכל פעם שהחזית ה **הורית** נפגעת – הדבר מהווה פגיעה ישירה ואנושה בילדים, בזוגיות, במרקם המשפחתי ובבסיס שעליו מונח כל המבנה העדין הזה. חשבו על זה כך, מכבי תל-אביב היא קבוצה מצליחה כי היא יודעת לעבוד בצוות ויש לה חזית **הורית** מעולה. חלון הראווה של מכבי תל-אביב הוא רגוע, אחראי, יציב ושקט. אבל ברגע ששומעים בתקשורת על בעיות בקבוצה, על אי-הסכמות שלא ללובנו מאחורי הקלעים אלא יצאו לתקשורת – הנאחס מתחיל. השחקנים

מרגישים חוסר נוחות. המאמן מרגיש שלא נותנים לו גיבוי. הבעלים נכנסים ללחץ. התקשורת לוחצת וההישגים של השחקנים יורדים. זכרו, יש לכם מאמן ועליכם לציית ולהקשיב לו. המאמן שלכם הוא החזית ה**הורית** שלכם, חוקי הבית שלכם והתפקיד שלכם כ**הורים**. אתם אינכם יכולים לפגוע בחזית ה**הורית** מבלי לשלם מיידית מחיר יקר מאוד על כך. בכל פעם שאתם פוגעים בחזית ה**הורית**, מצפצפים על ההסכמות המשותפת, לא עושים חשבון לילדים ומתפרצים בכל הכוח לידם, צועקים, מקללים, בועטים במוסכמות והולכים מהבית בכעס – בכל פעם כזו אתם יוצרים שורה ארוכה של בעיות עתידיות שתצטרכו לטפל בהם ולפתור אותם במחירים מאוד יקרים. יהיו לכם בעיות זוגיות, יהיו לכם משברי נישואים, יהיו לכם טיפולים פסיכולוגיים ממושכים, לילדים שלכם יהיו קשיי תפקוד ונסיגה בלימודים, ומצבי רוח וכעסים בלתי פתורים. בכל אלה אתם תצטרכו לטפל כי אתם ה**הורים** ואתם האחראיים היחידים – לא אף אחד אחר.

חזית הורית אחת – משפחה אחת

היתרון בקיומה של חזית הורית משותפת – היא העובדה שהיא יוצרת משפחה אחת מלוכדת. ברגע

שישנו קול אחד, ה **הורים** מדברים בשפה אחת, אין שני עולמות ושני חלונות ראוה אלא הכול נעשה מאוחד, ברור, פשוט ומובן לכולם – ה **משפחה** מתחילה להיות גוף אחד, מהות אחת וכוח אחד.

מספר חזיתות – מספר משפחות

לעומת זאת, במשפחות שבהן אין חזית **הורית** – הילדים מקבלים את הרושם שבעצם כל אחד לעצמו. ילדים כאלה הולכים לאיבוד, הם אינם יודעים לאן לפנות, הם מנסים למצו חן בעיני אבא ובעיני אמא כי הם אינם יודעים מי יהיה "ראש הממשלה" בעוד שנייה או בעוד עשר דקות. פעם אבא ופעם אמא, והכל מבולגן ובלתי ברור שאי אפשר להבין בכל אי הסדר הזה מה קרוה, ומי בעד מי ומי נגד מי ומהם לעזאזל החוקים. כשאינן חוקי בית – יש אנרכיה. כל דאלים גבר ואיש הישר בעיניו יעשה. בבית כזה ה **משפחה** מפוררת לאלף משפחות ולמיליון מצבי רוח משתנים. אין סדר, אין חוקים, אין וודאות, יש המון כאב, ה **הורים** מתפתלים ומשקרים בלי סוף, יש מוסר כפול, יש פחד מפני הרגע הבא, יש עצבים, יש התפרצויות ואלימות, יש תחושה שכל מתפורר ונהרס ושאינן תקווה ואין מקום לאופטימיות. בבית שיש מספר חזיתות – יש מספר

משפחות. יש את החזית של אבא ויש את החזית של אמא ויש את החזית של הבת ויש את החזית של הבן וכל הזמן עושים בריתות נקודתיות כדי לשרוד. יום אחד הבת עם הבן אבל למחרת הבת יחד עם האמא נגד האבא ונגד הבן ויום אחד הבת היא עם האבא נגד האימא. זו לא **משפחה**. זו טרגדיה. זו לא **משפחה**. זו בדיחה עצובה של שני אנשים שפוט אינם יודעים לנהל כלום, לא את עצמם ובודאי לא את הילדים שלהם. זכרו, אם אינכם מסוגלים לנהל את עצמכם – אל תרשו לעצמכם להביא ילדים ולקרוא לעצמכם **הורים**. **הורים** אינם אנשים שהביאו ילדים – **הורים** הם אנשים שיודעים לנהל את עצמם ואת הילדים שלהם ולבנות משהו טוב ומצליח.

חוק ההצלחה ההורית

חוק ההצלחה ה**הורית** אומר דבר פשוט: **הורים** חייבים להיות מתואמים ביניהם עד לפרט האחרון, לגבש שורה של חוקי בית ברורים ופשוטים ולפעול לפיהם ולציית להם בכל מצב. חזית **הורית** משותפת כזו היא חוק ההצלחה ה**הורית**, והיא תבטיח לכם הצלחה אדירה **כהורים**, כבני זוג וגם כילדים ל **הורים** של עצמכם. חוק ההצלחה ה**הורית** מבטיח לכם הצלחה קלה ומהירה, באמצעות שיטה פשוטה ומיידית ליצירת וודאות,

ביטחון, סדר, ארגון ותפקוד אופטימאלי ב **משפחה** שלכם. אתם תהיו מאושרים. אתם תהיו שקטים ומרוצים. הילדים שלכם יקלטו את השמחה והשקט שלכם ויהיו בעצמם ילדים "טובים" ומרוצים. ה **משפחה** תשגשג ואתם תתחילו להבין את המושג שנקרא "**הורים מצליחים**" באמת.

לסיכום, **להורים מצליחים יש חזית הורית** **מגובשת ומשותפת כל הזמן.** **נקודה.**

חזית **הורית** אינה משהו חד-פעמי אלא משהו שכל הזמן משתמשים בו. כמו פטיש ומסמר לנגר. חזית **הורית** היא הכלי הבסיסי שה**הורים** עושים בו שימוש כל הזמן. אין מצב שלא יודעים מה לעשות. תמיד יש את חוקי הבית והם מגנים על ה**הורים** מפני כל סימן של אי-וודאות, קושי, פחד, לחץ או משבר. סכמו בנקודות את כל חוקי הבית שלכם. עבדו את הנושאים שאינם מוסכמים, ואם יש צורך לכו לטיפול זוגי או למגשר שיסייע לכם להגיע להסכמות משותפות. למדו לעבוד יחד, למען האושר המשותף שלכם. למדו לעבוד בצוות, ולשים את האגו והצרכים האגואיסטיים שלכם בצד.

אתם **הורים** – ויש לכם תפקיד לנהל. חשבו על **הורות**
ועל **משפחה** כעל מקום עבודה שבו עליכם לתפקד ב-
100%, אחרת יפטרו אתכם. תנו את המאמץ הזה –
ותזכו לבונוסים אדירים. גבשו חזית **הורית** משותפת –
ותראו ש- 80% מכל הבעיות התפקודיות ב **משפחה**
שלכם ייעלמו תוך מספר שבועות!!!

כיצד בונים יחסים נכונים במשפחה?

משפחה אינה קבוצת חברים

הדבר הבסיסי שצריך להבין כדי להיות **הורים** הוא זה:
"**משפחה**" אינה קבוצת חברים אלא קבוצה של אנשים

עם תיקון משותף. הילדים שלכם לא בוחרים אתכם, הם אינם חייבים להיות החברים הכי טובים שלכם, אתם עצמכם אינכם יודעים את מי "תקבלו" ואיזה ילדים ייצאו לכם. הדבר היחיד שאתם יודעים לפני שאתם נכנסים לשלב ה**הורות** בחייכם – הוא שעליכם לקחת אחריות ולגדל עוד מספר נשמות כדי לעבור תיקון בחיים. התפקיד שלכם אינו להישען על הילדים שלכם, לא להפוך את הילדים שלכם לשחקני החיזוק שלכם או לבדרנים שלכם, לא לעשות שימוש בילדים שלכם כדי להפיג את השעמום שלכם או את חוסר התכלית של חייכם. המטרה שלכם היא להביא לעולם עוד מספר נשמות כדי לעבור תיקון עצמי, כדי להשתפר, כדי להפוך את העולם לעולם טוב יותר שבו יש אנשים טובים יותר.

בכל משפחה חייבת להיות היררכיה ברורה

בכל משפחה ישנה היררכיה קבועה ובלתי משתנה:
ההורים הם מעל לילדים והילדים הם מתחת ל הורים.
יש משפחות שבהם ה **הורים** "כאילו שווים" לילדים. זהו שקר מסוכן שמבלבל את הילדים ופוגע בכושר השיפוט שלהם. ילדים כאלה נולדים עם המחשבה שכוחם זהה לכוחם של ה**הורים** שלהם, למרות שהם לא עובדים, לא

מבשלים, לא לוקחים אחריות ולא מפרנסים. הם חושבים – בטעות – שיש להם מערך זכויות שווה להורים, כי ה **הורים** שלהם מבלבלים אותם וגורמים להם לחשוב כך. וכך קורה שגם בבית הספר ילדים כאלה מאמינים שהם שווים למורים והם מתחצפים אליהם כי הם שווים להם, וגם בכל מקום שאליו הם הולכים הם בטוחים שהם שווים והם דורשים יחס שווה. ובכל פעם שזה אינו קורה והם נדרשים לציית, הילדים האלה מייד חשים לא בנוח ומתחילים להיות מתוסכלים, מאוכזבים, עצבניים וכוחניים כי הם אינם מורגלים בציות, בהיררכיה, במבנה האמיתי של החיים. במשך הזמן ילדים כאלה מפתחים קשיי תפקוד קשים, היפר אקטיביות, אלימות, חרדה, כוחנות, מרדנות, ירידה בהישגים, מצבי רוח עולים ויורדים, מאבקי כוח עם ילדים אחרים ותחושת חוסר שמחה ומסכנות תמידיים.

מהי בעצם סמכות הורית?

סמכות הורית היא חלק בלתי נפרד משרשרת החיים. תשכחו ממושג השוויון, כי אין שוויון בחיים, והמושג הזה הוא מושג מעוות ושקרי לחלוטין. אין שוויון כי החיים הם שרשרת של היררכיה ואתה מתחיל בנמוך ויכול לגמור בגבוה. אריות אינם שווים לזברה או לאנטילופה – הם מעליה. זו ההיררכיה של החיים, וכך

מתנהל העולם מזה מיליוני שנים. אפילו הקומוניסטים נכשלו בניסיון שלהם להפוך את העם שלהם לעם שבו "כולם שווים". הסתבר שיש "שווים יותר" ויש "שווים פחות", אפילו במקום שהתיימר להפוך את כולם להכי שווים שיש. הניסיון האדיר הזה נכשל פשוט מפני שהוא שקרי ומנוגד לטבעי האנושי ולטבע הטבע. סמכות הורית שמה את ה הורים במקום שלהם – מקום אחראי, חשוב, משפיע, מוביל, חזק ועצמאי יותר ואילו את הילדים הוא שם במקום שלהם – מקום פחות אחראי, יותר מובל, יותר מושפע, ויותר מציית. אם להורים לא תהיה סמכות הורית – הילדים יוזנחו ויפקרו. אם ל הורים לא יהיה מקום מעל לילדים – הילדים יאבדו את עצמם לדעת, ייבהלו מעודף האחריות שמפקידים בידיהם בגיל כה מוקדם, יילחצו מהצורך שלהם לטפל ב הורים ולהוביל אותם ובסופו של דבר יפתחו קשיים תפקודיים ורגשיים מורכבים בבגרותם.

ההורים מעל – הילדים תמיד מתחת

ילדים רוצים להיות מתחת – לא מעל. ילדים רוצים שילמדו אותם, שיראו להם, שיסבירו להם, שיובילו אותם, שיתנו להם ביטחון ושקט, שהם יוכלו להמשיך בשגרת החיים שלהם, שהם יוכלו לשחק וליהנות

מהילדות שלהם מבלי שייקחו להם אותה במסווה של "שוויון". **הורים** שוויוניים הם **הורים** מזניחים ולא רציניים שרוצים לברוח מהאחריות שלהם לגידול הילדים והם מטילים על הילדים שלהם להוביל אותם. דעו לכם, שרוב ה **הורים** "החברים" הם **הורים** לא מתפקדים ברמה האישית, לא בשלים, לא בוגרים מספיק ולא מרוצים מחייהם – שנשענים על הילדים שלהם, "מוצצים" מהם את האנרגיות, לוקחים מהם את כל הטוב שיש להם בפנים, מנצלים אותם, מבלבלים אותם, שואבים מהם אנרגיה ותשומת לב, גורמים להם לטפל בהם ולמעשה יוצרים ילדים בוגרים מכפי גילם ועצובים שלקחו להם את הילדות כי ה **הורים** שלהם היו ילדותיים יותר מהם.

מושג "ההורים החברים" פשט את הרגל

ההורים החברים הוא מושג שפשט את הרגל, בדיוק כפי שהקומוניזם פשט את הרגל. זה היה רעיון יפה על הנייר, אבל גרוע בשטח וצריך להודות בכך. אם יש לכם מעט אינטגריטי והגינות אינטלקטואלית גם אתם תודו שהרעיון הזה אינו ישים, אינו אמיתי ואינו עובד. וכל מה שאינו עובד – חייב ללכת, כי זו האבולוציה של החיים. רק הדברים ששורדים ועובדים – הם אלה ששורדים.

אפשר לטעון שזה לא פייר, וזה נכון. אבל החיים אינם הוגנים. החיים הם בעניין של תפקוד ושל הצלחה, ועם הצלחה אי אפשר להתווכח. אל תנציחו נוסחה שנכשלה מיליוני פעמים לפניכם. אל תהיו החברים של הילדים שלכם – כי אתם פוגעים בהם מבלי להיות מודעים לכך. כביכול אתם חושבים שזה כייף להיות חברים של הילדים שלכם, אבל למעשה יש לילדים שלכם מספיק חברים, מה שהם צריכים זה זוג **הורים** שיתפקדו עבורם כמובילים וכמורים וכמנהיגים. את החברים שלהם הם צריכים למצוא במסגרת בני גילם. אתכם הם אינם צריכים כחברים. הם זקוקים לכם כמעצבים, כאנשים ש/לקחו את עצמם את השיעור של לשפר, לחנך ולהפוך אותם לאנשים טובים.

הורים חברים

הם הורים פחדנים ומזניחים

"הורים חברים" הם הורים פחדנים ומזניחים. במסווה של חברמניות או של "קרבה" הם למעשה עושים שני טעויות: הדבר הראשון, הם מפחדים להיות סמכותיים ולשים גבולות. הם פוחדים להיות **הורים** אז הם מנציחים את עצמם כילדים. פעמים רבות הדבר נובע מכך שהם עצמם גדלו בבית לא מתפקד והם מעולם אל ראו דוגמה של **הורים** וכיצד **הורים** אמורים לתפקד.

הדבר השני, הם מזניחים את תפקידם. הם פשוט בורחים מתפקיד ה **הורות**, שיכול להיות קשה ותובעני ומעדיפים לתת לדברים "להתגלגל" לפתחם של הילדים. הם מנסים להשליך על הילדים את תפקיד הגידול העצמי, לברוח מאחריות, לתת לילדים לגדל את עצמם ולתת לילדים להוביל אותם. אלה **הורים** מזניחים – שכנראה עברו ילדות של הזנחה בעצמם או שהם פשוט עצלניים.

תפקיד ההורים הוא להוביל, לשמש דוגמה ולמשוך את הילדים כלפי מעלה

תפקיד **הורים** הוא לשמש דוגמה אישית לילדים. **הורות** אינה משחק – **הורות** היא השיעור המרכזי של החיים והתיקון של הנשמה של הילדים. זהו תפקיד רב-אחריות ומי שאינו מסוגל להיכנס לנעליים הגדולות הללו שלא יצפה להיות הורה מוצלח. תפקיד ה **הורים** הוא להוביל את הילדים אחריהם ומלמעלה. להפוך את הילדים לאנשים טובים דרך דוגמה אישית. לגרום להם להיות אנשים יפים וטובים כדי להפוך את העולם כולו לעולם ערכי, בריא, יפה, נקי, מאושר וטוב יותר. הילדים הן נשמות רכות. אין להם את המושג שיש למבוגרים על החיים. הילדים זקוקים מאוד ליד מכוונת. **הורים** חבריים

לא נותנים יד מכוונת, אלא הם מזניחים את הילדים שלהם ונותנים להם ללכת לאיבוד. בדיוק כמו ילדים שלומדים בבית הספר הדמוקרטי, שאינם יודעים קרוא וכתוב כי אפשרו להם לבחור אם להיכנס לכיתה או להישאר בחצר לשחק בדוקים. אל תשאירו לילדים שלכם בגיל כה צעיר לקבוע את האחריות לחיים שלהם. קחו אתם אחריות על החיים שלכם ועל הילדים שלכם וחנכו אותם לתפקוד ולהצלחה. כשהם יגדלו הם יבחרו את חייכם – אבל כל עוד הם ילדים קטנים עליהם "להתמחות" בחיים, ללמוד את היסודות, את הבסיס, ואת זה הם אינם יכולים ללמד את עצמם לבד. הם חייבים אתכם וזקוקים לכם. זה לא הוגן להטיל על ילד בן 4 ללמוד קריאה לבד או ללמד את עצמו ערכים. זה פשוט לא הוגן, אבל זה אופייני ל **הורים** מוזנחים בעצמם, **הורים** ברמה נמוכה, **הורים** שלא למדו את זה מה**הורים** שלהם, **הורים** שחושבים שהילדים צריכים לגדול למעשה לבד.

מדוע הורים בורחים מהתפקיד "הרע"?

הורים רבים בורחים מהתפקיד המחנך, הקשה, המקפיד, המגביל. הם חושבים שזה תפקיד "רע" ושליילי.

למעשה, האמת היא בדיוק הפוכה. דעו לכם שאת תתחילו להקפיד עם הילדים שלכם – הם יודו לכם, כי הדבר הכי חשוב שילדים מחפשים הוא משמעת, וודאות, ביטחון וצפיות. ברגע שילד יודע מהו תפקידו, מה מצפים ממנו, איך להתנהג, מה לעשות – הוא נרגע. לעומת זאת, ברגע שילד חי עמוק בתוכו במצב כאוטי של בלגן, וב **משפחה** שלו אין חוקים והוא עושה מה שבא לו, וה **הורים** שלו הם החברים שלו ועמוק בפנים הוא מצפצף עליהם ומזלזל בהם – ילד כזה מתחיל מהר מאוד לסבול מבפנים משיכרון כוח, מחופש טוטאלי, מחוסר גבולות, מאי ידיעה מה זה בעצם החיים האמיתיים – חיים של מגבלות, של קושי, של תהליכים, של סבלנות, של מאמץ סיזיפי. **הורים** שמפנקים את הילדים שלהם הורסים אותם וגורמים להם בבגרותם לנטייה חזקה מאוד של הרס עצמי נוראי. ילדים שמקבלים הכול בקלות וללא מעצורים – מפסיקים להעריך כסף ומאמץ ועושים שטויות, מפתחים רגשי עליונות שמסתירים רגשי נחיתות, יוצאים לחיים מעוותים ומפתחים תפיסה דמיונית ששום דבר לא משמעותי או חשוב ושאין ערך לכלום.

אובדן המשמעת **מוביל לאובדן המשפחה**

בלי משמעת – אין **משפחה**. שום **משפחה** לא תשרוד מצב של חוסר משמעת, בדיוק כפי ששום מדינה אל תישאר מדינה עם כל מערכת החוקים שלה תקרוס. אובדן המשמעת מוביל באופן מיידי לאובדן ה **משפחה**, ומגוף מלוכד ומגובש ה**משפחה** הופכת לאוסף מקרי של פרטים לא מאושרים ודיכאוניים, מפוחדים ותוקפניים שחיים בבידוד אחד מהשני, שורדים כל אחד את מלחמת ההישרדות שלו, מפוחדים מאי ידיעת החוקים ומההרגשה ששום דבר לא ידוע ושכל רגע אמא יכולה לעזוב, אבא יכול להשתכר ולהתעצבן, האחות יכולה לברוח מהבית והאח יכול להרביץ ולהכות ללא רחם.

במשפחה בלי חוקים – ילדים חיים בפחד ובאי-וודאות

דעו לכם עובדה מהחיים – 100% מהזוגות הגרושים הם זוגות שבנו משפחות מפוררות חסרות משמעת וחוקים. כל הזוגות הגרושים הם זוגות "מבורדקים" שלא ידעו לנהל את החיים יחד, שלא הגיעו להסכמות, שהתחתנו בלי מחשבה או התאמה, שיצרו אי סדר וכאוס בחייהם. **משפחה** נוצרת רק על בסיס סדר, ארגון, שקט וציות. אחרת, היא אינה קמה כלל. רוב הזוגות הגרושים לא הצליחו בכלל ליצור זוגיות מתפקדת, ולכן הם מתגרשים. רוב הזוגות הגרושים הם

פשוט אנשים שבבסיסם הם מבולגנים, קפריזיים מדי, כוחניים, אינם מוכנים לציית לכללים שנועדו לטובתם, אינם רגועים, הם בלתי פתורים בחייהם האישיים, הם מלאי כעסים וטרוניות כלפי כל הועלם כי הם אינם מוכנים לקחת אחריות על עצמם, הם בועטים במסגרות, הם רוצים לעשות רק מה שבא להם, אין להם משמעת ויש להם חיים חסרי סדר במרבית תחומי החיים אם לא בכולם.

משמעת ברזל מובילה למשפחה מאושרת ויציבה

משמעת ברזל אינה כפייה או אלימות של ה **הורים** כלפי ילדיהם – אלא היא שורה ארוכה של כללים ברורים שה**הורים** מאמצים אותם כחלק מהשגרה שלהם והם גורמים ל**משפחה** להיות מקום מתפקד וצפוי. בדיוק כפי שאתם מגיעים למדינה כמו קנדה או שוויצריה ואתם רואים שהכל מסודר, שיש חוקים, שאנשים יודעים בדיוק מה לעשות, שהכול זורם בצורה מושלמת, שיש תורים מסודרים, ויש כבישים מעולים, ויש מרחבי חנייה ושהאנשים האחראיים חשבו איך לעשות את החיים נוחים ומעשיים. אותו הדבר ב **משפחה**, יש צורך ליצור מרחב נוח, מעשי וצפוי של ביטחון ובהירות שמאפשר לכל בני ה **משפחה** לדעת בדיוק את תפקידם ולבצע

אותו בצורה שיטתית ועקבית כדי שיהיה שקט ליהנות,
לשתף, לגבר ממוקם של קבלה וביטחון, לעשות דברים
יחד, ליצור, לשחק ולעשות את כל הדברים המהנים של
החיים יחד.

לסיכום, הורים מצליחים אינם החברים של הילדים שלהם אלא המנחים שלהם. נקודה.

**אתם לא חברים של הילדים שלכם – והם בכלל אינם
רוצים כחברים והם לא בחרו אתכם כחברים.** אתם
גדולים מהם בלפחות עשרים או שלושים שנים, ולכן זה
מגוחך לחשוב שאתם בכלל יכולים להיות החברים
שלהם. אתם ה**הורים** שלהם, המורים שלהם והמחנכים
שלהם, ולקחתם על עצמכם תפקיד רב-אחריות והוא
לעצב ולשפר את הנשמה שלהם, להפוך אותם לאנשים
טובים יותר דרך דוגמה אישית באמצעותם להפוך את
העולם שלנו לעולם טוב ויפה יותר. הקפידו למלא את
התפקיד שלכם ותהפכו לא רק ל**הורים** מצליחים אלא
גם תגדלו בבית ילדים מוצלחים ומצליחים כמותכם,
וכשתהיו מבוגרים יותר תיהנו להסתכל ולקטף את
פירות ההשקעה – יהיו לכם ילדים מדהימים שיאהבו

אתכם, יעריכו אתכם, יתנו לכם כבוד כי אתם כיבדתם
אותם כל חייהם, יעזרו לכם בחזרה ויתנו להם המון
נחת!!!

~

חלק שני:
**מהם תפקידיה של
אמא?**

**לכל אמא יש
שלושה תפקידי מפתח**

לכל **אמא**, באשר היא, ישנם 3 תפקידי מפתח בסיסיים הקשורים באימהות שלה. אם היא מבצעת את שלושת תפקידי המפתח הללו – היא מגשימה את יעודה **כאימא**, היא מבצעת את תפקידה בצורה מצוינת והיא תגיע כך לתוצאות מעולות בוודאות. שימו לב, הצלחה אינה עניין של מזל או צירוף נסיבות. הצלחה בחיים, בכל התחומים, היא רק תוצאה של עבודה נכונה על פי הכללים הנכונים והאמיתיים. לכן, ברגע ש **אמא** מתמקדת בתפקידי המפתח שלה ועושה אותם בהצלחה – היא תצליח **כאמא**, כהורה וכאישה ללא שום צל של ספק.

התפקיד הראשון של אימא הוא לאהוב ללא תנאים

התפקיד הראשוני והחשוב ביותר במעלה לאישה הוא לאהוב. אהבה היא תמצית הנשיות והאימהות, וללא אהבה אין **אמא**. נשים רבות לא אוהבות את הילדים שלהם באמת, אלא עם תנאים מרובים ועם סייגים וביקורת. הדבר נובע או מאישיות ביקורתית או ממצב בו הבעל הוא רך ומאפשר מדי, וה **אימא** נאלצת לקחת על עצמה את תפקיד המחנכת במקומו. אולם, ברוב המקרים, המדובר הוא בגישה לא נכונה שקשורה בכך שה**אימא** אינה אוהבת את עצמה, ולכן היא אינה יודעת

באמת לקבל ולהאוב את הילדים שלה ללא תנאים. שימו לב, אהבה של **אמא** חייבת להיות ללא תנאים. בבסיס, על ה**אימא** לקבל את הילדים שלה, בכל תנאי ובכל מצב, לתמוך בהם, לעודד אותם, לחזק אותם ולהקשיב להם. זהו תפקידה של ה**אימא** והוא תפקיד חשוב וקריטי בהתפתחות הילדים שלה. ללא אהבה **מאמא** – הילדים אינם מסוגלים להצליח בחיים, כי אהבה היא הבסיס להצלחה בחיים.

אמא היא אהבה ודרך אהבה היא מכשירה את הילדים לביטחון עצמי

דרך אהבה ללא תנאים ה**אימא** מכשירה את ילדיה לאהוב את עצמם בכל תנאי, בכל מצב, גם כשהם טועים וגם כשהם נכשלים. העובדה הזו היא מאוד חשובה, כי מה שחשוב בחיים כדי להצליח אינה להימנע מטעויות אלא לדעת לקום מכישלונות במהירות ומתוך גישה חיובית. רוב ה**הורים** מנסים למנוע מהילדים לעשות טעויות – וזו טעות בפני עצמה. אי אפשר לגרום לכך שהילדים לא יטעו – הם חייבים לטעות כדי ללמוד. אבל הבעיה היא שרוב הילדים נכנסים לדיכאון, לקושי ולתקיעות כאשר הם נכשלים במשהו, משום שלא לימדו

אותם כיצד לקום מכישלון ולהמשיך הלאה כאילו כלום לא קרה. רק אהבה ללא תנאים מלמדת ילדים לאהוב את עצמם ללא שום תנאים, גם כשהם מצליחים וגם כשהם נכשלים. והגישה הזו נובעת כולה מ **אמא** שאוהבת את עצמה ללא תנאים ולכן מסוגלת גם לאהוב את הילדים שלה ללא תנאים וללא שיפוטיות או ביקורת.

מדוע אמא לא צריכה לאלף, לנהל, להכריח או לשים גבולות לילדיה?

נשים שהופכות לרס"ריות של הבית עושות טעות משולשת. אחד, הן לא מתפקדות כאימהות אוהבות ולכן הילדים גדלים על מצע של ביקורת, אשמה ושיפוט במקום על מצע רך ונעים של אהבה, רוחניות, קבלה וביטחון עצמי. שניים, הן פולשות לתפקידו של הבעל ומאיימות על מקומו כגבר, והדבר יוצר באופן בלתי נמנע מתיחות קשה בין **אמא** ל **אבא** ולקשיים זוגיים חמורים ביניהם. שלוש, **אמא** כזאת מרגילה את הילדים לחשוב שזוגיות "בריאה" היא זוגיות הפוכה שבה ה**אימא** היא ביקורתית וקשוחה ואילו ה **אבא** הוא סלחן ומקבל ללא תנאים, בעוד שלמעשה זוגיות בריאה באמת היא זוגיות שבה ה **אימא** היא אוהבת, רוחנית וסלחנית ללא תנאים ואילו ה **אבא** הוא החומרי, המעשי, הקשוח והמחנך.

התפקיד השני של אימא הוא לבצע "חינוך נשי" לכל הילדים

התפקיד השני של ה **אימא** הוא לבצע חינוך נשי לכל הילדים – הבנים והבנות – כדי להבטיח את צרכיהם היומיומיים והשוטפים. נשים רבות מזניחות את הילדים שלהן, אינן מקדישות להם זמן וסבלנות, אינן דואגות להן באמת אלא רצות למימוש עצמי ולקריירה שוחקת, מגיעות מאוחר בלילה הביתה, כמעט שאינן רואות את הילדים שלהן ובעיקר אינן יוצרות ומפתחות איתן שפה רוחנית בריאה ועמוקה. ללא חינוך נשי, הבסיס עליו חיים הילדים הוא בסיס רעוע, חסר קשב, נעדר אכפתיות ומשולל רוך ואמונה חיובית. הקשר של ילד עם **אימא** שלו בשנים הראשונות הוא קשר קריטי – הוא קשור בבניית אמון באנשים, בפיתוח תכונות נשיות כמו שקט נפשי, סבלנות, עדינות, רוך ואכפתיות. אימהות שלא נותנות את הבסיס הזה לילדים שלהן, אלא במקום זאת הן לחוצות, צעקניות, מרביצות, מחנכות ביד קשה, שופטות, מבקרות ומאשימות כל הזמן את הילדים שלהן הן אימהות גרועות שחשות אשמות, כי עמוק בתוכן הן יודעות שהן פועלות בצורה שגויה ולא רוחנית, ושמשהו בסיסי בחיים שלהן הוא חולה.

חינוך נשי היא טיפול ודאגה בשלבים הראשונים של הילדות

חינוך נשי הוא טיפול ודאגה לילדים בשלבים הראשונים של הילדות, כדי ליצור אצל הילדים חיבור לאנשים ואמון בהם וכדי להכשיר את הילדים עצמם בבגרותם להיות מטפלים, קשובים ואכפתיים לעצמם, לבני הזוג שלהם ולילדים העתידיים שלהם. חינוך נשי מופנה הן כלפי הבנים והן כלפי הבנות בבית. בשלב מאוחר יותר, נוצרת הפרדה מסוימת בין הבנים לבנות – כך שהבנות נשארות עם **אמא** כדי להיכנס באמצעותה לעולם הנשים ואילו הבנים מתקרבים ל **אבא** כדי ללמוד דרכו כיצד לפעול בעולם הגברים.

התפקיד השלישי של אימא הוא להכניס את הבנות לעולם הנשים

בגילאי שלוש עד חמש ה **אימא** צריכה להרפות מעט מהבנים ולהתקרב ביתר שאת לבנות, כדי להכניס אותן לעולם הנשים. בעוד הבנים ילמדו דרך ה **אבא** כיצד

להיות גבריים יותר הבנות ילמדו מ **אמא** כיצד להיות נשיות יותר – כדי שישרדו בעולם הנשים ויצליחו כנשים בוגרות. ה **אימא** צריכה לפתח ולטפח את בנותיה לנשיות, לרכות, לסבלנות, לקשב, לביטחון עצמי, ליופי, לטיפוח עצמי, לסקרנות, לאהבה, לאכפתיות, למעשים טובים ולרוחניות רבה.

מדוע חשוב שאמא לא תחנך את הבנים?

אמא שקשורה וקרובה מדי לבנים שלה גורמת להם להיות "נשיים" יותר. הדבר אינו בריא לבנים, משום שהם צריכים לשרוד ולהצליח בעולם הגברים, ובן שאינו עובר חניכה גברית יהפוך לכישלון בבגרותו. גברים שגודלו על ידי **אמא** הם תמיד גברים שההתפתחות שלהם מעוכבת. בדרך כלל הם מתחתנים בגיל צעיר בנישואים גרועים או שהם מתחתנים בגיל מאוד מאוחרים וברגע האחרון, הם מתקשים לתפקד ברמה המעשית והכלכלית, כי הם קיבלו חינוך נשי ורוחני **מאמא** במקום חניכה גברית וחומרית דרך אבא. הם עדינים מדי, מתחשבים מדי, מנומסים מדי ולא יודעים כיצד להשיג בחורות, כיצד ליצור קריירה מצליחה, כיצד להוביל קשר זוגי וכיצד להיות מחויבים למטרות. אימהות צריכות להימנע מלחנך את הבנים שלהן, אלא

להשאיר את התפקיד הזה ל **אבא**. אימהות שאינן נוהגות לפי עקרון חשוב זה פוגעות בבנים שלהן והן הופכות אותם בבגרותם לגברים נכים מבחינה מעשית שעברו שטיפת מוח נשית והם מבולבלים לגבי הזהות הגברית שלהם ולגבי המהות שלהם כגברים. זכרו, אל תהפכו את הבן שלכם לבת רק בגלל שאין לכם בת או שאתם רוצים יותר בנות. חשבו על הבן ועל העתיד שלו כגבר – ולא רק על עצמכם ועל האינטרסים הצרים שלכם!!!

אמא מצליחה היא אמא שמגבילה את עצמה רק לתפקידי המפתח שלה

חלק גדול מהנשים אינן פועלות כמו אמא מצליחה, ולכן הן חוות כישלונות והפסדים גדולים כאימהות.
מצד אחד, הן אינן מגשימות את שלושת תפקידי המפתח שלהן – הן ביקורתיות במקום אוהבות, הן עצבניות במקום טיפוליות והן מחנכות ונצמדות לבנים שלהן במקום להניח להם ללמוד מ **אבא**. מצד שני, הן פולשות לתפקידי הגבריים של **אבא**, לוקחות את תפקיד הפרנסה, החינוך והנוקשות - וכתוצאה מכך משלמות מחירים נוראיים של סבל נפשי, מתח קיצוני,

מאבקי כוח איומים עם הבעל ולחצים אדירים מצד הילדים שקולטים שמהו כאן לא בסדר. זכרו, **אמא** מצליחה באמת מבצעת את שלושת תפקידי המפתח שלה ורק אותם. היא אינה פולשת לתפקידיו של ה **אבא** אך היא מקפידה לבצע בצורה שלמה את החובות שלה. במקום להסתכל מה ה **אבא** עושה או לא עושה – **אימא** מצליחה מתמקדת בתפקידים שלה. שימו לב, אל תבקרו ותשפטו את הבעלים שלכם, למה הם לא עושים ככה וככה ולמה הם לא מבצעים את תפקידם. במקום זאת, עשו בנאמנות את תפקידכן. אם תתמקדו בשלושת תפקידי המפתח שלכן ותעשו אותם בנאמנות ובמסירות – מובטח לכם שהבעלים שלכם ייכנסו גם הם לתפקידם הגברי ויתחילו לתפקד כבעלים אמיתיים. זכרו, בטבע אין ואקום. לכן, ברגע שאתן מפנות את "הכיסא הגברי" ב **הורית לאבא** ומתמקדות רק "בכיסא הנשי" – ה **אבא** יוכל לעשות רק את תפקידו הגברי, וכך זה עובד בדיוק במציאות!! אם תעשו זאת – אתן תראו שזה עובד לחלוטין!!!

מה קורה לאמא גרועה?

אמא גרועה היא אימא גברית ואבהית, שמזניחה את תפקידה כאישה וכאם, מזלזלת בחשיבות האהבה ללא תנאים שלה, עסוקה רק בפרנסה, משתלטת על

הבנים ומעצבת אותם כרצונה – ובסופו של דבר מפסידה בכל החזיתות. מבחינה גברית היא חלשה, מתקשה להתפרנס אלא חיה תמיד בסוג של דוחק. מבחינה נשית היא לא **אימא**, והיא חיה עם רגשות אשם ונקיפות מצפון איומות על כך כל חייה. ברוב המקרים, **אימא** כזאת היא **אמא** שמתגרשת, שמפוררת את התא המשפחתי, שילדיה מתרחקים ממנה ולעיתים אף כועסים עליה ושונאים אותה כי היא **אמא** חזקה-חלשה במקום להיות אישה יציבה, רכה ואוהבת. **אימא** גרועה היא **אימא** שמוצאת את עצמה בודדה ולבדה בערוב ימיה. מרוב שהיא לא יודעת להיות **אימא**, היא מנסה להיות גם **אימא** וגם **אבא** – וסופה שהיא נכשלת בכל.

חוק ההצלחה האימהית – אהבה, טיפול ונשיות

חוק ההצלחה האימהית הוא חוק פשוט: תאהבי ללא תנאים את הילדים שלך כל החיים, תדאגי להם בשנים הראשונות לחייהם, ותקפידי ללמד את בנותייך להיות נשיות ולהיכנס לרזי עולם הנשים. אם תבצעי את שלושת העקרונות הללו – ההצלחה ה**הורית** מובטחת לך ואת תראי שהילדים שלך יחזירו לך אהבה ללא תנאים, יכבדו ויודו לך על הטיפול והדאגה בתחילת חייהם וידעו להעריך את הייחודיות שלך כאישה וכ**אימא**

נשית ורוחנית, להבדיל מ **אבא** הנוקשה והגברי. אם תפעלי לפי חוק ההצלחה האימהית – את תהיי מאושרת כל חיך והילדים שלך יעניקו לך חזרה המון אושר, נחת ושמחה. הם יצאו ילדים מוצלחים ובריאים כי הם קיבלו ממך את כל הצרכים הבסיסיים שהם זקוקים **מאמא**.

לסיכום,

**אימא מצליחה היא אמא אוהבת, מטפלת ונשית.
נקודה.**

למדי להיות אוהבת, מטפלת ונשית – ובכך תגשימי את ייעודך כאימא. אם תפעלי לפי העיקרון הפשוט הזה בהתמדה ובעקביות, ולא למשך שעה או שעתיים, את תתחילי לראות תוצאות מדהימות אצלך, אצל הילדים ואפילו אצל בעלך. פתאום הכול יתחיל להסתדר במקום, ואת תופתעי מדוע לא עשית זאת קודם לכן. אם ברצונך להיות אימהות מצליחות – פעלו לפי חוק ההצלחה האימהית וההצלחה שלכן היא מובטחת בצורה וודאית!!!

מהם תפקידיו של אבא?

לכל אבא יש ארבעה תפקידי מפתח

לכל אבא יש 4 תפקידי מפתח שאם הוא יגשים וימלא אותם בנאמנות ובמסירות – הוא יצליח כאבא וכאדם, הוא יהיה גאה בעצמו והוא יכשיר את ילדיו ויכין אותם להצלחה בחיים. לכל **אבא** ישנם ארבעה תפקידי מפתח ועליו לבצעם בצורה שלמה כדי להיות **אבא** אמיתי ולהרגיש עם עצמו באמת אב אבהי. ארבעת התפקידים הם: הנהגה, פרנסה, משמעת וחניכה גברית ורק ארבעתם יחד מרכיבים **אבא** שלם ואמיתי.

התפקיד הראשון של אבא הוא לשמש דוגמה אישית של מנהיג

התפקיד הראשון במעלה של **אבא** הוא להיות ולהקרין מנהיגות וסמכות של מוביל. **אבא** הוא המוביל המשפחתי, על פיו יישק דבר. אבל, כדי להיות דמות סמכותית ובלתי מעורערת עליו להרוויח ביושר את מעמדו הנישא והמורם. אבות רבים רוצים לקבל כבוד וציות מהילדים – אבל הם אינם עובדים בשביל הכבוד הזה. זכרו, בשביל הכבוד צריך לעבוד. בשביל לקבל כבוד צריך להקרין תכונות נעלות וטובות ביותר וצריך לתת המון לילדים. צריך להיות מספר אחד בבית מבחינת ההתנהגות, הקודים, הערכים והיכולת. כש**אבא** הופך להיות מספר אחד בבית מכוח המאמץ, הערכים, היכולות והחריצות שהוא מפגין – הוא זוכה ביושר בסמכות שלו. הוא הופך באופן טבעי, למנהיג הבלתי מעורער של הבית – הן בעיני ילדיו והן בעיני אשתו.

מהו אבא מנהיג?

אבא מנהיג הוא אבא שבאמת יותר טוב מכולם ולא רק במילים. הוא מהיר, הוא חזק, הוא דואג לסדר את הבעיות, הוא מעורב בדברים הקשים, הוא תמיד נמצא שם כשצריך אותו, הוא אמין, הוא אמיתי, הוא מדהים, הוא עושה קסמים ופלאים, הוא חכם מכולם והוא הכי חרוץ והכי מעשי מכולם. **אבא** מנהיג הוא **אבא** שמתנהג נכון, שתמיד נמצא במצב רוח טוב, אבא שידע להיות בשליטה כשכולם מאבדים את הסבלנות, הוא דוגמה ומופת לעוצמה ולכוח, הוא אף פעם אינו מוותר והוא תמיד מראה לילדיו דוגמה אישית מצוינת וטובה. **אבא** מנהיג הוא **אבא** שקל לאהוב אותו כי הוא באמת טוב. אשתו מעריכה ומעריצה את יכולותיו וגם הילדים שלו מודעים היטב לנוכחותו החזקה, לחיוביות שלו, לשפע שלו, לעוצמות שלו. הם מעריצים אותו באופן טבעי – ולכן הם מצייתים לו והולכים אחריו ללא סייגים, כמו חיילים שהולכים אחרי מפקד כריזמטי ומוכנים למות בשבילו.

**התפקיד השני של אבא
הוא לפרנס את הבית ולדאוג לצרכים
החומריים של כל המשפחה**

התפקיד המרכזי השני של כל אבא הוא לפרנס את הבית ולדאוג לצרכים החומריים של כל הילדים. שימו לב, **אימא** אחראית על הצרכים הרוחניים של הילדים, על הרוך, על האהבה ועל הסבלנות. **אבא** לעומת זאת, אחראי קודם שיהיה לילדים את כל הצרכים החומריים שלהם, אוכל, בגדים, חינוך, צעצועים, חוגים, חופשות ועתיד כלכלי. **אבא** חברי ונחמד אינו מהווה תחליף ל**אבא** חומרני וכלכלי. אמנם זה נחמד ש **אבא** הוא מין "חבר גדול" של הילדים, אבל מה שילדים באמת צריכים הוא תחושה עמוקה של ביטחון כלכלי והרגשה חזקה שהם בידיים חסונות וטובות שתמיד ידאגו לצרכים שלהם, כל עוד הם קטנים וחסרי ישע.

מהו אבא לא כלכלי?

אבא לא כלכלי הוא אבא רוחני, יצירתי, אומנותי ומרחף מדי. הוא אינו עובד תקופות ארוכות, הוא עצלן, הוא חולם על זכייה בלוטו, הוא נותן לאשתו לפרנס אותו, הוא חסר אונים ולא מסוגל להביא כסף טוב הביתה, הוא מפונק ואינו מוכן לעבוד בכל עבודה שהיא, הוא אגואיסט וחושב על הצרכים שלו במקום קודם כל על הצרכים של הילדים שלו, הוא מסרב לעשות שימוש בתודעה הגברית שלו ובשכל שלו, הוא אינו יודע להיות סוחר, הוא בורח מקשיים, הוא עוקף מכשולים, הוא

מניח לאחרים לדאוג לו, הוא תלוי בהוריו, הוא ילדוטי,
הוא אינו מפותח והוא אינו גבר. **אבא** רוחני הוא נער
שלקח על עצמו אחריות **הורית** והוא אינו יודע איך
לברוח מזה. בדרך כלל, אבות לא כלכליים הם אבות
שבורחים מה **הורות ומהמשפחה** שלהם, משאירים
הכול לאישה ונעלמים עם איזושהי מאהבת צעירה
שתעריץ אותם או עם אישה מבוגרת ובעלת כספים
שתממן אותם ותאפשר להם להישאר נעריים וחסרי
אחריות – הכל כדי לברוח מהתפקיד האבהי שלהם.
זכרו, זה לא חכמה להביא ילדים. את זה כל גבר יכול
לעשות. החכמה היא להיות גבר אבהי שלוקח אחריות
כלכלית מלאה על הילדים שלו לכל החיים.

התפקיד השלישי של אבא הוא לחנך את הבית לציות, לכללים ולמשמעת

**התפקיד השלישי של אבא הוא לחנך את הבית
לציות, לכללים ולמשמעת ברורה.** אבות רבים בורחים
מהתפקיד הזה, מזניחים אותו או משאירים אותו ל**אמא**.
אימהות רבות לוקחות את התפקיד הזה בלית בררה.
הן הופכות את עצמן, מבלי להיות מודעות לכך,
לאימהות "קשות" ולא אהודות שמקפידות היכן שמצפים

מהן לסלוח ולעגל פינות, בעוד ה **אבא** נתפס בעיני הילדים כ**אבא** "הטוב" והנחמד שתמיד כייף איתו. זכרו, זה לא התפקיד של ה **אימא** לחנך – תפקידה הוא לאהוב ללא תנאים, לסלוח, לקבל ולהכיל ללא שיפוט וללא סייגים. לעומת זאת, תפקידו של ה **אבא** הוא ליצור כללים ברורים בבית ולאכוף אותם. זכרו, ברגע ש **אבא** הוא אבהי – הילדים נשמעים לו הרבה יותר משהם נשמעים ל**אימא**. רוב האימהות "המחנכות" הן אימהות מאוד מתוסכלות, כי הילדים, במיוחד הבנים, מצפצפים עליהן ולא לוקחים אותן ברצינות. לעומת זאת, כש **אבא** סמכותי מוריד הוראה – כולם נעמדים דום כי זהו תפקידו הטבעי של **אבא** וכול הילדים מפחדים מהסנקציה שהוא מסוגל להטיל עליהם. שימו לב, תפקידה הטבעי של ה**אימא** הוא לאהוב ושל ה**אבא** הוא לחנך. אבות יודעים באופן טבעי להתגבר טוב יותר מאימהות על הדחף הפנימי שלהם לוותר לילדים ולאהוב אותם והם קפדניים איתם יותר. לכן, תפקידם הוא לחנך, ליצור משמעת ולאכוף אותה. אבות שלוקחים על עצמם את התפקיד הזה מגלים שלא צריך להשקיע בו הרבה כדי להגיע לתוצאות מצוינות – גם אם ה **אבא** אינו נמצא חלק משעות היום בבית. עצם נוכחותו בבית עושה את שלה והיא יוצרת "סדר" אצל הילדים.

אבא לא ממושמע גורם לאנרכיה ולאובדן השליטה שלו בילדים ובאישה

אבא אינו יכול להרשות לעצמו ליצור התרופפות של השליטה שלו בבית ושל ההנהגה שלו. משמעות הדבר היא אווירה של אנרכיה כללית. אצל הילדים זה יגרום לפחד ולבלבול וזה יתבטא בתוקפנות ובאלימות או בדיכאונות ובחוסר תפקוד. אצל האישה זה יגרום לתסכול ולמרירות וזה יתבטא בהתנגדויות ובמלחמות בגבר. גבר שהוא **אבא** מצליח מודע לכך שעליו לשמר את ההובלה בידיים שלו, ושאף אחד לא יכול לעשות זאת טוב ממנו כי זהו תפקידו הטבעי. לכן, הוא מכריח את עצמו להיות ממושמע ומאורגן – כדי להראות בדוגמה אישית גם לילדים שלו שזו הדרך הנכונה. כך הוא מכשיר אותם להתמודד בהצלחה עם החיים האמיתיים שמחייבים סדר, ארגון, ציות, עמידה בלוחות זמנים, יעדים, משימות ותפקידים.

התפקיד הרביעי של אבא הוא לחנוך את הבנים לעולם הגברים

תפקידו הרביעי של האבא הוא לחנוך את כל בניו לעולם הגברים ולאפשר לכל בנותיו להתחנך רק אצל האימא כדי שילמדו על עולם הנשים. אבא הוא הדמות הטובה ביותר להעביר לבנים שלו תהליך של חניכה גברית. עליו לחנך אותם למשמעת עצמית גבוהה, להישגיות, לחיוביות, למאמץ אינסופי, לנחישות ללא פשרות, לאמונה בעצמך, לרצון ברזל, להתמודדות עם קשיים, לשליטה עצמית, לשלווה ולשקט פנימי, להצלחה, לחומרנות, לכלכליות, לניהול כספים, להבנת הדרך שבה גברים פועלים, להבנת הדרך שבה עולם הגברים מתנהג ולדרך שבה הם יוכלו לפלס את דרכם בעולם הזה ולהצליח בו כבר מגיל צעיר. תפקידו של האבא הוא בין היתר להקפיד שהבנים יהיו גבריים ולא נשיים, שיגעו בתחומים שיהפכו בבוא היום לתחום העיסוק שלהם, לעזור להם בכל בעיה טכנית שיש להם, לתמוך בהם מנטאלית, לאתגר אותם שכלית ולהרגיל אותם לדפוסי החשיבה הגבריים ששונים מאוד מדפוסי החשיבה הנשיים.

מהי חניכה גברית?

חניכה גברית אינה חינוך לאגרסיביות או לאלימות. זהו תהליך שבו הבנים לומדים מהאבא לחשוב כמו גבר, להצליח כמו גבר ולהתמקד במטרות של

גברים. חניכה גברית שונה מחינוך נשי משום שחניכה גברית היא הכנה להצלחה בחיים ובעולם הגברים, ואילו חינוך נשי שנובע מה **אמא** הוא חינוך שנועד עבור השנים הראשונות של הילדות וכל תפקידו הוא טיפול, דאגה וסיפוק הצרכים הרוחניים של הבן. חניכה גברית היא לימוד וסיפוק של הצרכים החומריים והמנטאליים של הבן. בלעדיהם הבן יהיה אבוד בעולם, הוא יתקשה מאוד להתקדם, לבנות את עצמו ואת חייו במלואם. רק אבא מסוגל ללמד את הבן שלו להיות גברי באמת, ולתת לו את החומרים המנטאליים והרגשיים הנכונים שלהם הוא זקוק כדי להיות נחוש, מצליחן וחזק.

מדוע חשוב שאבא לא יחנך את הבנות שלו?

לאבא אסור לחנך את בנותיו לעולם הגברים, משום שהדבר יהרוס את כל עתידן האישי ולא יאפשר להן להצליח כנשים, כאימהות וכמאהבות. ישנם בתים בהם הבנות קרובות מדי לאבא, מזדהות איתן, רוצות לרצות אותן, משתדלות לעשות מה שהוא רוצה כדי שיאהב אותן, מתאמצות להוכיח לו שהן אינן פחותות מבנים וחולמות להיות גברים. בבתים כאלה הבנות גדלות בצורה גברית. לעיתים, ההורים רוצים להפוך את הבת לבן כי החלום שלהם היה להוליד בן והם קיבלו

בת – אז הם הופכים אותה בכוח לבן ומחנכים אותה להיות טום בוי. במקרים כאלה, הבנות הופכות להיות נשים בוגרות אגרסיביות, כוחניות, חסרות חן, מוזנחות, לא זוגיות, לא אוהבות, לא נשיות. הן נכשלות באתגרים הזוגיים, הן אינן מתחתנות, הן חושבות כמו גברים ומשקיעות את כל האנרגיה שלהן בקריירה במקום במשפחה ובילדים, הן דעתניות מדי, קשות ביותר, מעצבנות ולחוצות בצורה קיצונית. למעשה, בנות מסכנות אלה חיות כמו גברים, רק בגוף של אישה – והכל מכיוון שהן קיבלו חניכה גברית במקום חינוך נשי. לכן, חשוב מאוד, עם כל הקושי שבדבר, שאבות לא יחנכו את הבנות שלהם ולא יהיו קרובים מדי אליהם כדי לא להפוך אותן לנשים "גבריות" וכדי להכין אותם להצלחה בעולם הנשים. זכרו, אל תהפכו את הבת שלכם לבן רק בגלל שאין לכם בן או אתם רוצים יותר בנים. חשבו על הבת ועל העתיד שלה כאישה – ולא רק על עצמכם ועל האינטרסים הצרים שלכם!!

מהו אבא גרוע?

אבא גרוע הוא אבא שבורח מארבעת התפקידים שלו. זהו **אבא** שמראה דוגמה של לוזר, של פחדן וברחן. אחד שמשאיר הכול ל **אימא**. אחד שלא מוכן להתמודד עם קשיים. אחד שמוותר. אחד חלש ושקרן

שמתפתל במקום לומר בצורה ברורה וסמכותית את מה שהוא חושב. **אבא** גרוע הוא **אבא** שלא מפרנס בכלל או מפרנס גרוע ולא יציב. זהו **אבא** לא ממושמע ומפונק שאי אפשר לסמוך עליו. זהו **אבא** מאכזב, משקר, מאחר, אחד שכל מילה שלו מתפוגגת, אחד שדואג רק לעצמו, שלא אכפת לו מהילדים שלו, שמפרק משפחות, שמקים משפחות בצורה סדרתית כדי לזנוח אותם שוב ושוב. זהו **אבא** נערי וילדותי שרוצה להישאר ילד כל החיים ולא להתבגר לעולם, שרוצה בעצם לגדול עם **אימא** ולא עם אישה. זהו **אבא** שרק חושב על עצמו ומפקיר את הילדים שלו לחיים. זהו **אבא** שלא דואג לעתיד של ילדיו אלא רק מרוכז בצרכים המיידיים של עצמו ובפינוקים של עצמו.

מהו קורה לאבא גרוע?

בדרך כלל, אבות גרועים מסיימים את חייהם לבד. ישנם מקרים בהם הילדים שלהם מתנכרים להם ומתרחקים מהם בערוב ימיהם. אבות גרועים בדרך כלל מסתכסכים עם כל העולם. הם הופכים אגרסיביים ובלתי אפשריים לסביבה. הם נדחקים לשוליים. פעמים רבות הם תלותיים כלכלית בילדים, הם עושים שטויות, מכורים לסמים או לאלכוהול, מביישים את **המשפחה**, לא מתפקדים במצבי לחץ, חלשים, מסכנים, חסרי כבוד

עצמי ויהירים. אלה אבות שהילדים מנסים לשקם אותם כל החיים כדי להעמיד אותם על הרגליים. אלה אבות שהאישה מגרשת אותם יום אחד מהבית ועוזבת אותם, והם מוצאים את עצמם מסכנים וחלשים מול הילדים ומול האישה. אלה אבות מביישים שמוטב היה שלא היו לוקחים על עצמם את תפקיד האבהות מלכתחילה. אלה אבות שנכנסו לעולם האבהות מוקדם מדי וללא שום מיומנות בסיסית. אלה אבות שהיו זקוקים לעוד כמה שנים טובות של התבגרות ויציבות פנימית כדי בכלל להיות הורים.

חוק ההצלחה האבהית – דוגמה אישית, פרנסה, משמעת וחניכה גברית

חוק ההצלחה האבהית הוא פשוט: תן דוגמה אישית, תדאג לפרנסה, תקפיד על משמעת ותחנוך את הבנים בבית לחשיבה גברית. אם תהיה מנהיג אמיתי בבית – תקבל כבוד והסכמה מהילדים והאישה. אם תדאג לפרנסה ותיצור שפע כלכלי בבית – תזכה לתחושת הישג וגאווה ותגרום לבני המשפחה שלך לחייך, להיות רגועים ושמחים בבית. אם תקפיד על משמעת בבית – תזכה לשיתוף פעולה וליציבות

- מהילדים ומהאישה. אם תחנוך רק את בניך לגבריות תקבל בנים מפותחים, מצליחנים וחזקים שיעשו לך כבוד בעולם ויפארו את שמך ואת זרעך.

לסיכום,

אבא מצליח הוא אבא שמגשים את ארבעת תפקידי המפתח שלו. נקודה.

אבא מצליח הוא אבא שעומד בארבעת המטלות שלו. הוא אינו פולש לתפקידים של האישה שלו, הוא אינו בורח מהתפקידים שלו – אלא הוא עושה ומבצע אותם במסירות ובנאמנות אין קץ. זהו **אבא** שבערוב ימיו הוא מזדקן עם אשתו באהבה, הוא זוכה לראות את כל בניו וילדיו מצליחים ומתחזקים, הוא הופך לסבא הגדול של **המשפחה** ולדמות הנערצת ביותר בה.

